

[Hrvatska](#), [Izdvojeno](#), [Tema dana](#)

Moćna žena za koju nitko nije čuo: Tko je Zdenka Pogarčić koja vodi Vladin Ured kroz koji prolaze svi zakoni

objavljeno prije 2 tjedna Piše [Biljana Bašić](#)

□ 3

Entuzijazam s kojim smo krenuli u istraživanje ureda pompozno naziva – Jedinica za koordinaciju procjene učinaka propisa koja djeluje pri Vladinom uredu za zakonodavstvo, nije se do kraja održao. Htjeli smo istražiti kakva je bila uloga te Jedinice pri donošenju Zakona o obnovi zgrada oštećenih potresom na području Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije i Zagrebačke županije, s pripadajućim izmjenama koje se odnose na obnovu Sisačko-moslavačke i Karlovačke županije. Sva ta područja, a ponajviše grad Zagreb i Sisačko-moslavačka županija, bile su pogođene teškim potresom, nezabilježenim u proteklih 100 godina. Političke aktore, pogotovo iz grupacije Možemo! koja je premoćno pobijedila na izborima u Zagrebu, to je ponukalo je da predlože što brže donošenje spomenutog Zakona, ne bi li obnova bila što ekspeditivnija. Ubrzo su dobili podršku i drugih političkih stranaka na parlamentarnoj sceni, a Zakon je konačno, nakon šest mjeseci svojevrsnog „držanja na ledu”, usvojen u Saboru.

U Službi za odnose s javnošću Vlade zatražili smo kontakt s nekim tko bi pojasnio kakva je tehnička pozadina donošenja zakona, ne ona politička, o čemu se obično puno više zna, pogotovo kad su u pitanju ovako osjetljivi zakoni, kao što je ovaj o obnovi Zagreba. Međutim, naš upit su dočekali ignorantski, te nam nisu omogućili kontakt s odgovornim osobama iz Ureda za zakonodavstvo, koji je nezaobilazna institucija pri donošenju svih zakona.

Dugo je u sustavu

Nakon što smo uskraćeni za odgovor o radu Ureda za zakonodavstvo, posebno Jedinice za koordinaciju procjene učinaka propisa, prebacili su nas na Ministarstvo prostornog uređenja, graditeljstva i državne imovine, čije ćemo odgovore objaviti u nastavku. U Vladinoj Službi za odnosu s javnošću nisu nam htjeli odgovoriti čak ni tko vodi Jedinicu za procjenu učinaka propisa. Prema dostupnim informacijama, tamo su zaposlene četiri osobe, a taj odjel uklopljen je u Ured za zakonodavstvo prije dvije godine.

O Vladinom Uredu za zakonodavstvo i inače se jako malo zna, iako oni imaju ogromne ovlasti i više odjela, tzv. jedinica, među kojima je i ona za procjenu učinaka propisa. Postoji čak i poseban Zakon o procjeni učinaka propisa koji regulira prilično kompliciranu tehnologiju kod donošenja svih zakona. Poznato je da je na čelu Ureda za zakonodavstvo ravnateljica Zdenka Pogarčić. Njen službeni životopis govori da je sarajevski đak, s nagradom Univerziteta u Sarajevu 1982. godine za izvrstan uspjeh tijekom studija na Pravnom fakultetu. Prije dolaska u Zagreb bila je zaposlena u sarajevskim pravosudnim institucijama, sudu i tužiteljstvu.

Zdenka Pogarčić

Pogarčić je zasigurno jedna od najdugovječnijih državnih dužnosnica u Hrvatskoj jer se na čelu Ureda za zakonodavstvo nalazi od 2008. godine. To definitivno govori da je prošla neokrznuto za vrijeme HDZ-ove i SDP-ove vlasti. Vrlo vjerojatno je stručnjakinja svog posla, no pomalo je čudno što je vječno u zavjetrini, iako je rad njenog Ureda od velikog značaja, ili bi barem trebao biti.

Ideja o uredu koji bi pratio donošenje zakona od početaka, i provjeravao kako funkcioniraju u praksi, nije od jučer. Datira to još iz vremena premijera Ive Sanadera, kada se Hrvatska borila za ulazak u EU. Osnivanje takvog ureda činilo se kao idealna „pokazna vježba” o uređenosti našeg pravnog sustava. Paralelno s uredom koji bi procjenjivao efekte svakog zakona, krenulo se i s famoznim Hitrorezom koji je trebao „giljotinirati” sve one nepotrebne zakonske odredbe koje otežavaju poslovanje i općenito nepotrebno kompliciraju život građana. Za to je Hrvatska iz fondova EU dobila oko dva milijuna eura.

Najave Hitroreza bile su pompozne, a sam premijer Sanader šepirio se ispred table s imenom Hitrorez. Radikalni rezovi u zakonskoj regulativi trebali su dovesti do uštede čak između 400 i 930 milijuna dolara godišnje. Tadašnje analize su govorele kako je kod nas posve nepotrebno do 40 posto propisa, a još toliko bi ih trebalo pojednostaviti. Nove ozbiljne analize, koliko je poznato, nisu rađene, a rezultati bi vjerojatno danas bili još porazniji jer je „naštancano” još brdo novih propisa.

Manjkav Zakon o obnovi Zagreba

No, sam početak na takvoj racionalizaciji u zakonskoj sferi bio je poprilično šlampav. Samo je od osnivanja tadašnjeg Ureda za koordinaciju procjene učinaka propisa, pa do raspisivanja natječaja za njegovog predstojnika ureda, proteklo godinu dana. Potom je donijeta uredba kojom se mijenjala već postojeća uredba o broju službenika tog Ureda. Kako je karakteristika birokracije da neometano buja ako nema prepreke, broj službenika Ureda povećan je s pet na sedam, iako još Ured nije ni bio proradio. Naposlijetku je na tu poziciju ravnatelja postavljen pravnik Goran Krmpotić, koji je prije toga „šetao” na nizu radnih mjesta. Od funkcioniranja zasebnog ureda nije ostalo ništa, a Krmpotića su kasnije sustigle neke afere, a poslije se više za njega nije ni čulo.

Na sve se pozaboravilo, a 2017. godine donijet je novi Zakon o procjeni učinaka propisa kojim je popravljen onaj donijet nekoliko godina ranije jer je uočen niz nedostataka. Kako je rečeno, analiza je pokazala postojanje nedostataka u procesu planiranja zakonodavstva i izvršenja godišnjih normativnih aktivnosti, kao i u samom postupku procjene učinaka propisa. Pokazalo se također da se u dvogodišnjem analiziranom razdoblju, većina normativnih aktivnosti „odvijala neplanirano, nenajavljeno i u hitnoj proceduri”. U tu priču može se uklopiti i donošenje Zakona o obnovi Zagreba koji je također donijet po hitnom postupku, pa sadrži manjkavosti koje će se sigurno rješavati „u hodu”, kako to obično biva.

Aktualni pak Zakon o procjeni učinaka propisa sadrži i dalje neke općenite činjenice, poput toga da se pri donošenju pojedinog zakona treba voditi računa kako će se on reflektirati na građane, obitelji, kućanstva, poduzetnike neovisno o njihovoj veličini, OPG-ove, radnike, umirovljenike, branitelje, udruge itd. Zakon o obnovi pak mogao bi biti ogledni primjer na kojem bi se moglo testirati kako će se on reflektirati na niz spomenutih subjekata, no koliko je poznato, takav test nije proveden.

No, jasno je da je za Zakon o obnovi zgrada oštećenih potresom..., ključno pitanje novac. Tko će se najviše „isprsi” novcem za obnovu? Provedba zakona o obnovi zgrada financira se, napisano je, sredstvima državnog proračuna, sredstvima proračuna Grada Zagreba, Krapinsko-zagorske županije i Zagrebačke županije (uz kasnije izmjene koje se odnose na Sisačko-moslavačku i Karlovačku županiju), te sredstvima i sredstvima vlasnika odnosno suvlasnika nekretnine, te sredstvima iz drugih izvora pribavljenima po posebnim propisima i drugim oblicima financiranja. Kako sada stvari stoje, a teško da će se nešto promijeniti u doglednom vremenskom razdoblju, novčana sredstva za obnovu iz domaćih izvora vrlo su ograničena, pa je pogled usmjeren prema europskim izvorima.

Možda se netko jednom zapita i bi li obnova bila brža da se nije donosio poseban zakon, nego da su se svi nadležni „faktori” oslonili na postojeća zakonska rješenja.

** Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti Agencije za elektroničke medije*

Facebook Comments

Komentirajte...

Ivan Živković

TAKO ODGOVARA PLENKOVICU I NJEGOVIH PAJDASIMA.DOKLE GOD ONA SLUSA PLENKOVICA I RADI STO ON ZELI BITI CE NA TOM MJESTU.

Oznaka "sviđa mi se" · Odgovor · 1 tj.

Facebookov dodatak za komentare

Prethodna Objava

[Okršaj Bartulice i Glavaševića u Saboru: Tko je ekstremist i fundamentalist, a tko mainstream](#)

Sljedeća Objava

[KRIMINAL: Tko su poduzetnici koji su dobivali poslove preko veze?](#)